

Schriftlezing: 2 Koningen 7 Kerntekst: 2 Kon. 7:9
Thema: Goed bericht. Zingen: Ps. 146:1,4 en 5,
Gebed des HEEREN 5 en 6, Ps. 136:1, 25 en 26,
Ps. 33:10, Ps. 145:3

Hoofdpunten van de preek

Het is hongersnood. De profeet vertelt dat God morgen weer voor brood zal zorgen.

1_Vóór het bericht [2 Koningen 6:24-33]

Hoe dankbaar ben je voor een gewoon brood? Het kan zo gewoon zijn, dat we er ondankbaar mee omgaan.

Hier is niet eens brood meer. De honger is zo sterk dat alleen rijke mensen nog afval kunnen kopen om te eten.

Als er ergens te weinig van is, of je kan het niet zelf maken wordt iets heel duur en zelfs onbetaalbaar.

2_Goed bericht [vers 1 en 2]

Nood maakt niet altijd het beste in ons los. God krijgt hier de schuld: de koning wil de profeet doden.

God antwoordt met een goed bericht. Morgen is er weer eten voor een goede prijs. Hij doet wat Hij belooft.

De officier kan het goede bericht niet geloven. Hij maakt de moeilijkheden groter dan God.

3_Achterkant van het bericht [vers 3-7]

Ondertussen zorgt de HEERE allang voor eten.

Het ligt al klaar voordat de mensen het weten.

God is machtig. Hij jaagt de vijand op de vlucht en laat ze zelf voor het voedsel van Israël zorgen.

De laatste die je zou verwachten ontdekken dit als eerste: 4 melaatsen die de stad had buitengesloten.

4_Wat doe je ermee? [vers 8-11]

De melaatsen denken eerst alleen aan zichzelf. Ze laten zien hoe we als mensen uit onszelf zijn.

We zijn niet vanzelf dankbaar. De melaatsen gaan (uit angst) beseffen dat ze niet goed bezig zijn.

Wij kunnen weer andere redenen hebben om het goede nieuws voor onszelf te houden. Zijn we dan wel echt dankbaar?

5_Triest bericht [vers 12-20]

Het goede bericht wordt eerst niet geloofd: dit is te mooi om waar te zijn. Het blijkt toch waar te zijn: God doet wat Hij belooft.

Er gebeuren ook trieste dingen: de koning wil eerst de buit plunderen en laat daarom het hongerige volk tegenhouden. Zó anders dan dé Koning...

De legerofficier die niet wilde geloven wordt onder de voet gelopen. Hij sterft niet vanwege honger, maar door ongelof.